

[Bernhard Baunsgaard]

distriktstandlæge Knud Bonnén anfører ministeren, at afskedigelsen intet har med offentligt ansattes yringsfrihed at gøre.

Når ministeriet har denne opfattelse, hvorfor udarbejder ministeriet så i forbindelse med ministerens forsøg på at opnå en mindelig ordening, så Knud Bonnén kunne fortsætte som tandlæge i Grønland om end i en anden stilling og et andet sted, et dokument, der i henstillingsform drejede sig om offentlige udtalelser fra Knud Bonnén. Dokumentet er offentliggjort i Information den 23. februar, det har journal nr. 100632/2089 og lyder bl. a., som følger: »Det skal understreges, at ovenstående irrettesættelse ikke berører Deres mulighed for at fremsætte Deres meninger over for offentligheden med hensyn til generelle spørgsmål vedrørende Grønland, herunder også udviklingen af den grønlandske tandpleje. Ministeriet skal dog henstille, at De, forinden De drager ikke-faglige konsekvenser heraf, retter henvendelse til sundhedsstyrelsen eller ministeriet for Grønland, således at Deres eventuelle synspunkter er baseret på et reelt grundlag.«

Besvarelse (8/3 79):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hr. Bernhard Baunsgaard citerer i begrundelsen for sit spørgsmål en passus fra en skriftlig påtale, der blev udarbejdet som et led i ministeriets tilbud til Dansk Tandlægeforening om, at Knud Bonnén kunne forblive inden for den grønlandske tandpleje. Indholdet af det citerede foranledigede hr. Bernhard Baunsgaard til på ny at fremdrage spørgsmålet om offentligt ansattes yringsfrihed.

Hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål giver mig anledning til følgende principielle bemærkninger:

Det uddrag, som er gengivet i Information for den 23. februar 1979, er egnet til at give det indtryk, at dokumentet i sin helhed udelukkende omhandler Bonnéns offentlige udtalelser. Til hr. Bernhard Baunsgaards orientering kan jeg oplyse, at det citerede udgør 4 linier af en skrivelse på over 2 sider, og for at forebygge eventuelle misforståelser omkring skrivelserns karakter vil jeg derfor gerne fastslå, at der ikke som anført af hr. Bernhard Baunsgaard er tale om en særlig erklæ-

ring om Bonnéns eventuelle fremtidige offentlige udtalelser, idet skrivelser i sit hovedindhold indeholder en påtale af Knud Bonnéns embedsførelse, ligesom den fastlægger, hvorledes han bør udføre sine tjenstlige pligter, bl. a. i overensstemmelse med de retningslinjer, der er fastlagt i Instruks for tandlæger i Grønland.

Hertil kommer, at det afsnit i skrivelser, hvori det pågældende citat er indeholdt, som nævnt af hr. Bernhard Baunsgaard i begrundelsen, indledes med følgende bemærkning:

»Det skal understreges, at ovenstående irrettesættelse ikke berører Deres mulighed for at fremsætte Deres meninger over for offentligheden med hensyn til generelle spørgsmål vedrørende Grønland, herunder også udviklingen af den grønlandske tandpleje . . . «.

Jeg har også mundtligt over for Bonnén, hans advokat og tandlægeforeningen givet udtryk for, at jeg ikke anfægter hans ret til som enhver anden borger at give udtryk for sin opfattelse af grønlandske spørgsmål, både de spørgsmål, der angår tandlægeforhold, og spørgsmål af mere bred samfundsmæssig karakter. I den konkrete sag kan jeg således intet have at indvende mod, om Bonnén havde kritiseret den nye tandklinikassistentuddannelse, men det, jeg finder illoyalt og kritisabelt, er, at han i sit interview i Grønlandsposten har givet udtryk for, at man ved den nye uddannelse afskærer unge grønlændere fra at søge en dansk uddannelse, og at, hvis de gjorde dette, afskar de sig muligheden for at komme tilbage og virke som tandklinikassistenter i Grønland. Denne påstand var som omtalt i mit svar til hr. Bernhard Baunsgaard komplet fejlagtig og kun egnet til at skade tilgangen til den nye uddannelse.

På den anden side må det efter min opfattelse helt klart ligge inden for den ansættende myndigheds kompetence at pålægge den ansatte, hvorledes og på hvilken måde de med tjenestens forbundne opgaver skal løses. Dette kan ske ved daglige instruktioner, men også ved særlig skriftlig påtale, selv om det ligger i sagens natur, at det kun i et meget begrænset omfang er nødvendigt over for en ansat at tilkendegive, at vedkommende bør opfylde det sæt af tjenesteplichter, der knytter sig til ansættelsesforholdet. Det var ikke til sigtet, at det citerede uddrag skulle forårsage en opfattelse i retning af, at Knud Bonnén